

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 11. S. Isidori Hispalensis Obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

spicimus. Primus est Eugenius Archi-
episcopus Toletanus S. Justi Successor,
quem socium habuerat, cum sub Disci-
plina S. Helladii a prima ætate in Mona-
sterio educaretur. At S. Helladius ad
Episcopatum promotus Eugenium e Mo-
nasterio vocatum ad vitam Clericalem
instituerat. Morum gravitas ex viri
incessu apparebat, excellenti etiam in-
genio præditus in Astronomia doctissi-
mus evaserat. Sedem Toletanam annis
circiter undecim tenuit.

§. XI.

S. Isidori Hispalensis obitus.

Sanctus Isidorus Hispalensis eodem an-
no 636. migravit in Cœlum, postquam
Ecclesiam suam annis ferme quadraginta
rexisset. Cum finem vitæ sibi instare
auguraretur, solito largius eleemosynas
in pauperes sparsit, & sex ferme mensi-
bus pauperum turbæ a mane usque ad
vesperam domum ejus implebant. Mor-
bo ingravescente duos Episcopos Joan-
nem & Eparchium (is verisimiliter est
Episcopus Italiæ, qui sexto Concilio To-
letano subscripsit) advocavit, & domo
egressus ad Ecclesiam S. Vincentii pro-
cessit, comitante ingenti multitudine
populi, Clericorum, Monachorumque,
qui optimi Patris jacturam tenerrimo
affectu desolebant. Ubi ad Ecclesiam per-
venit,

Sæculum VII
A. C. 636.

p. 1729.

Sup. Lib.

XXXVII.

§. 45. Hides.

Ill. c. 12.

Redempt.

ap. Boll. to. 9.

p. 349. &

Init. Isid.

Sæculum VII venit, in medio Chori ante cancellos
A. C. 636. Altaris substitit, & fœminas remotius
 stare iussit. Tum altero Episcoporum
 ei Cilicium imponente, & altero cinerem
 aspergente, elevatis ad cælum manibus
 alta voce orans veniam peccatorum suo-
 rum petiit. Deinde de manibus Epif-
 coporum Corpore & Sanguine Do-
 mini Nostri recepto omnium ad-
 stantium precibus se commendavit, ve-
 niam erratorum postulavit, debitoribus
 suis Chirographa reddidit, & omnes ad
 Charitatem reciprocam exhortatus, quid-
 quid pecuniæ supererat, pauperibus di-
 stribui iussit. Hæc in Sabbato Sancto
 acta. Postea domum reversus S. Epis-
 copus, elapso quadriduo, decimo nono
 Lunæ æra 674. id est, anno 636. die Jo-
 vis, quarto Aprilis, quo die etiam ab Ec-
 clesia ejus memoria honoratur, in pace
 quievit.

Mart. Rom.
4. Apr.

Braulio Episcopus Cæsaraugustanus
 S. Isidori Elogium litteris mandavit in
 hunc modum: *Credo, Sanctum Virum*
his novissimis temporibus a Deo missum,
ut Hispaniam collabentem fulciret, eximia
Antiquorum exempla in se exhiberet, &
crudam a nobis rusticitatem depelleret.
 Enimvero S. Isidorus multos reliquit li-
 bros; sunt autem ejus Scripta plerum-
 que ex antiquioribus Auctoribus excer-
 pta, in quibus vasta eruditio & impro-
 bus

bus labor deprehenditur, quamvis non multa ipse invenerit, nec multum in ligenda materia desudaverit. Opus inter cetera maximum & celeberrimum est illud de Originibus seu Etymologiis, scriptum rogante S. Virum eodem Braulione, qui illud in viginti libros divisit, nam S. Isidorus reliquerat imperfectum. In eo omnes ferme artes, omnesque scientias tractat, initium ducens a Grammatica, aliisque artibus liberalibus; nempe breves tradit rerum definitiones, adjunctis Etymologiis non semper accuratis. Sed tamen inde verum sensum multorum verborum Græcorum & Latinorum, quorum tunc recens adhuc erat traditio, discimus.

Ceterum inter Opera S. Isidori in ordine ad Disciplinam utilissimum est illud, quod de Officiis Ecclesiasticis scripsit. In eo enumerat omnes Horas, omnesque Officii partes, quæ eadem sunt ac hodie, & Hymnorum Auctores S. Hilarium & S. Ambrosium esse dicit. Ordinem Collectarum in Missa dicendarum recenset in hunc modum: *Prima recitatur, ut moneatur populus & ad orandum excitetur. In secunda invocatur Deus, ut preces & Oblationem Fidelium clementer suscipiat. Tertia recitatur pro Offerentibus, & pro Defunctis, ut per hoc Sacrificium veniam obtineant.*

Sæculum VII
A. C. 636.

S. Isidori Libri.

1. Off. c. 15.

neant.

Sæculum VII *neant.* (*) *Quarta oratio præmittitur*
 A. C. 636. *osculo Pacis & Charitatis, ut omnes ani-*
mo reconciliati per Sacramentum Corporis
& Sanguinis Jesu Christi uniantur. In
quinta præparamur ad Sanctificationem
Oblationis dum Creaturæ terrestres &
Angelorum Cælestes Exercitus ad laudan-
dum Deum invitantur. Nempe illud
est, quod Præfationem appellamus. Tum
S. Isidorus prosequitur: Sexta est Con-
firmatio Oblationis per Spiritum San-
ctum sanctificatæ. Ultima est Oratio
 c. 16. 17. *Dominicalis.* Post istas septem Sacri-
 ficii Collectas S. Isidorus ponit Symbo-
 lum Nicenum & tandem Benedictionem
 populi.

§. XII.

Liturgia Hispaniæ.

Omnes hæ Collectæ & in eodem ordi-
 ne adhuc hodie visuntur in Missa
 Mozarabica, id est vetere Liturgia Hi-
 spaniæ, cujus præcipuus Auctor S. Isido-
 rus habetur. In hac Missa sicut in no-
 stra initio dicitur *Introitus* cum aliquot
 versibus Psalmi. Tum *Gloria in Ex-*
celsis extra Adventum & Quadragesi-
 mam, & prima Collecta. Deinde legi-
 tur

Mabill. I.
Liturg.
Gall. c. 2. p.
 10.

(*) Hic probatur constans Ecclesiæ consue-
 tudo contra Protestantes. Oratur in Missa pro
 Defunctis, utique non illis, quorum animæ jam
 vel in Cælo, vel in Inferno sunt.